

“ರಾಬಿ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ. ಸಾಯಿರಾ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾಳೆಂದು ಬಲ್ಲ ಆಕೆ, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಯಿರಾಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬುಖಾರ್ ತಂದ್ದು ಎಂಬುದು ಸ್ವಪ್ಪ. ಈಗ ನಾವು ಪ್ರತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಿದವರಾರು ಎನ್ನುವುದು. ಅದನ್ನು ತಂದ ಹುದುಗನಲ್ಲಿ ವಿಕಾರಿಸಿದರೆ, ಅದರ ಸೂಕ್ತಧಾರಿ ಪತ್ರೀಯಾಗುತ್ತಾನೆ”

“ಭ್ಯಾ ಯ ಏಡಿಯಾ!!”

ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಉಳಿಯಲ್ಲ. ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಲು ಆನಿಗೆ ರಾಬಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ!

“ಕರಮಚಂದ, ನಾವೆಂಹಾ ಮೂರ್ಖರು! ಈ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದ್ದು ರಾಬಿ ತನ್ನ ಶ್ರಿಯಕರನ ಜೊತೆ ಸೇರಿ! ಬೇರೆ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಆತ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ ಏಕೆ? ರಾಬಿ ಕಡೆಯದಾಗಿ ವಾಶ್ ರಾಮಿನತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಾವೋಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?”

ಸಭಾಂಗಣದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹುದುಕಾಟ ನಡೆಸಿದಾಗ ಹೋಳಿಯುವ ವಸ್ತು ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಅದೊಂದು ಗೆಳ್ಳಿಯ ತುಂಡು! ನಾನು ಅದನ್ನು ಕರಮಚಂದನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದೆ.

“ಇದು ರಾಬಿಯದ್ದು ಆಗಿರಬೇಕು. ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಡುವಾಗ ಗೆಳ್ಳೆ ತುಂಡಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆಕೆ ಹಿಂಭಾಗವಾಗಿಯೇ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಕರಮಚಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಪಾಗಾರ ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿರವಾಗಿದೆ. ಆಕೆ ಜಿಗಿದು, ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆ ಸಭಾಂಗಣದ ಎದುರಿನ ಗೇಟಿನ ಮೂಲಕವೇ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಸಿಂಟಿಂಟಿವಿ ನೋಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು!”

ಮತ್ತೆ ನಾವು ಸಿಂಟಿಂಟಿವಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆವು. ಹನ್ನೆಡೂವರೆಯ ಬಳಿಕ, ಗೇಟಿನ ಮೂಲಕ ಒಳಗೆ ಬಂದ ವಾಹನಗಳ ಸಯ್ಯೆಯೇ ಜಾಸ್ತಿಯಿತ್ತು. ಕೇವಲ ಎರಡು ಕಾರುಗಳು ಹೋಗಡೆ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಬುಖಾರ್ಥಾರಿಯಾದ ಯಾರೂ ನಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಿಬ್ಬಿರು ಪುರುವರು, ಮಹಿಳೆಯರು ಹೋರ ಹೋಗಿದ್ದು ದಾಖಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ, ಆಕೆ ಆ

ಎರಡು ಕಾರುಗಳ ಪ್ರತಿಕೆ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರಬೇಕು.

“ಕರಮಚಂದ, ಒಂದು ಅನುಮಾನ. ನಿನು ಆಗ ಡಿಸೋಜಿವಿಗೆ ಹೇಳಿದ ವಾಹನ ಸಯ್ಯೆಯ ಕಾರು ಹೋರಹೋಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಿನು ಯಾಕೆ ಆ ಸಯ್ಯೆ ಹೇಳಿದಿ?”

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹೋಗಡೆ ಪ್ರೋಲೆಸ್ ವಾಹನದ ಸ್ವರ್ನ ಕೆಳಿಸಿತು. ನಾವೆಲ್ಲ ಹೋಗಡೆ ಧಾರಿಸಿದೆವು. ಜಿಬಿನಿಂದ ಡಿಸೋಜ ಮತ್ತು ಆತನ ಹಿಂದೆ ಬುಖಾರ್ಥಾರಿ ಮಹಿಳೆ! ಆಕೆ ಶಿರ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಬಿ

“ಸರ್, ಇಂಧನ್ನು ಕರೆ ತರಲು ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದಿ? ಯಾವ ಅಪರಾಧ? ನಿವು ವಕೆಲರು, ನಿಮಗೆ ಕಾನೂನು ಗೊತ್ತಲ್ಲ.” ಡಿಸೋಜ ಕೆಳಿಸಿತು.

“ನಿಮ್ಮನ್ನೇಲ್ಲಾ ಜ್ಯೇಶಿಗೆ ಹಾಕಿಸ್ತೇನೆ. ವಾರಂಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಕರೆ ತಂದಿದ್ದಿರಿ. ನನ್ನ ಕಾರನ್ನು ತಡೆದಿದ್ದಿರಿ. ಯಾವ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ?” ರಾಬಿ ಜೋರಾಗಿ ಗದರಿದಳು.

“ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಿನು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೋಪಕರಿಗೆ ನಿಜ ಸಂಗಿ ಹೇಳಿಯೇ ಹೋಗು ಎಂದು ಕರೆದ್ದು. ನಿನು ದಿಲೀಪ್ ಜೊತೆ ಹೋಗಲು ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಕರಮಚಂದನ ಮಾತ್ರಿನಿಂದ ಆಕೆ ದ್ವೇಯ ಬಂದಿತು.

“ನಿವಾದ್ರು ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿ. ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅನ್ನಾಯ. ನಾನು ದಿಲೀಪನನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆತನ ಜೊತೆ ಮದುವೆಯಾಗಲು ತಂದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆತನನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ನನಗೆ ಆತನ ಸಂಪರ್ಕವೇ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ನಾನು ಒಷ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಲವಂತಿದಂದ ಒಷ್ಟಿಸಿದರು. ಆಗ ನನ್ನ ಮಾವ ವಿಶುವಳಿ ಹೇಳಿ ದಿಲೀಪನನ್ನು ಮದುಕುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಆತನಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆ ದಿಲೀಪನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಂದೆ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹೋರಿಗೆ ಹೋದರೂ ಯಾರಾದರೂ ಜೊತೆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ, ಕಣ್ಣ ತಪ್ಪಿ ಓಡಿಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ